

ЗАКОН

О ОТПИСУ КАМАТЕ НА ДОСПЕЛЕ ОБАВЕЗЕ ПО ОСНОВУ ОДРЕЂЕНИХ ПОРЕЗА И ДОПРИНОСА ЗА ОБАВЕЗНО СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се услови, обим и поступак отписа обрачунате а неплаћене камате на обавезе које су доспеле за плаћање до 31. децембра 2007. године (у даљем тексту: камата) по основу јавних прихода, и то:

1) пореза на доходак грађана, укључујући и порез на приходе од самосталне делатности;

2) пореза на добит предузећа;

3) пореза на пренос апсолутних права;

4) пореза на наслеђе и поклон;

5) пореза на промет;

6) пореза на регистровано оружје;

7) пореза на фонд зарада;

8) пореза на финансијске трансакције;

9) доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање;

10) доприноса за обавезно осигурање за случај незапослености.

Члан 2.

Право на отпис камате на обавезе по основу јавних прихода из члана 1. овог закона (у даљем тексту: обавезе) остварује се на основу захтева обвезника, односно лица одговорног за испуњење обавезе обвезника (у даљем тексту: подносилац захтева), који се подноси по испуњењу услова прописаних овим чланом, најкасније до 31. јула 2009. године.

Уз захтев се подноси документација из које произлази да су испуњени прописани услови за отпис камате.

Садржину и образац захтева из става 1. овог члана ближе уређује министар надлежан за послове финансија.

Захтев се подноси за сваку врсту обавеза из члана 1. овог закона, Пореској управи – организационој јединици код које се подносилац захтева задужује обавезама за које захтева отпис камате.

Подносилац захтева који је, према обиму својих пореских обавеза, сврстан у велике пореске обвезнике, за обавезу за коју се задужује код Пореске управе – организационе јединице надлежне за велике пореске обвезнике, захтев подноси тој организационој јединици.

Отпис камате у складу са овим законом, врши се подносиоцу захтева – резиденту Републике Србије, који је:

1) на прописане уплатне рачуне јавних прихода уплатио главни дуг по основу обавеза из члана 1. овог закона за које подноси захтев за отпис камате и споредна пореска давања по основу тих обавеза осим камате, доспелих за плаћање до 31. децембра 2007. године;

2) на прописане уплатне рачуне јавних прихода уплатио главни дуг по основу обавеза из члана 1. овог закона за које подноси захтев за отпис камате и споредна пореска давања по основу тих обавеза, доспелих за плаћање од 1. јануара 2008. године до дана подношења захтева.

Обавезе из члана 1. овог закона доспеле до 31. децембра 2007. године, чије је плаћање одложено, сматраће се обавезама које су доспеле до 31. децембра 2007. године, у односу на камату на обавезе, односно рате обавеза, која до дана ступања на снагу овог закона није плаћена.

Обавезе из члана 1. овог закона доспеле до 31. децембра 2007. године, за чију је наплату покренут поступак принудне наплате, сматраће се обавезама које су доспеле до 31. децембра 2007. године, у односу на камату која до дана ступања на снагу овог закона није плаћена.

Члан 3.

Подносиоцу захтева који је испунио услове из члана 2. овог закона отписаће се камата по основу обавезе коју је уплатио, и то:

1) 100 % камате, ако је уплату у складу са чланом 2. став 6. овог закона извршио најкасније до 31. децембра 2008. године;

2) 75 % камате, ако је уплату у складу са чланом 2. став 6. овог закона извршио најкасније до 31. марта 2009. године;

3) 50 % камате, ако је уплату у складу са чланом 2. став 6. овог закона извршио најкасније до 30. јуна 2009. године.

Члан 4.

Право на отпис камате утврђује се решењем надлежног пореског органа, у складу са законом.

Начин и поступак за остваривање права на отпис камате у складу са овим законом ближе ће уредити министар надлежан за послове финансија.

Пореска управа води евиденцију о остваривању права у складу са овим законом и стара се о спровођењу овог закона.

Члан 5.

Прописе из члана 2. став 3. и члана 4. став 2. овог закона министар надлежан за послове финансија донеће у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 6.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.